

Nitrogéntrágyázás kukoricában (Fertilizing Corn. Fact Sheet No. 0.538, Colorado State University)

Azt gondolom, világviszonylatban is kiemelkedőek azok a szakmai anyagok, amelyekkel az amerikai agrár-felsőoktatási és –kutatóintézetek jelentkeznek egyes témákban a szaktanácsadók és gazdák részére. Ilyen a Colorado State University a kukorica tápanyagellátásáról megjelentetett kiadványa is, amelyből a nitrogén műtrágyaadagok számítási vezérfonalát szeretném ezúton kiemelni. Magyarországon bár többször módosított verzióban, mégis alapvetően az 1970-es években kidolgozott MÉM-NAK műtrágyázási szaktanácsadási rendszerre épülnek a műtrágyaadag számítások, amely a humusz-tartalom alapján számítja a nitrogéndózist. A humusz mineralizációja azonban számos tényezőtől függ és évről-évre igen nagy változékonyságot mutat. Ezért jelenthet alternatívát az ásványi nitrogén (N_{min}) módszer alapján végzett műtrágyaadag számítás, a módszer hátránya ugyanakkor, hogy csak egy pillanatnyi talaj-nitrogén szintet reprezentál, a vizsgálat évenkénti rendszerességgel történő elvégzése pedig sokszor túlzottan körülményes lenne üzemi szinten. Ha viszont legalább pontszerűen elvégzett N_{min} vizsgálatok eredményeivel rendelkezünk, jó képet kaphatunk a humusz nitrogén mineralizációs potenciáljáról. A hivatkozott összeállítás két táblázatban (külön öntözéses és száraz termesztésre) részletezi a talaj N_{min} -tartalma és humusztartalma függvényében a kijuttatandó N műtrágya dózisokat. Ehhez kapcsolódó érdekesség, hogy Németországban a mezőgazdasági szakigazgatási hatóság területileg reprezentatív N_{min} mintavételi helyeket jelölt ki, ahol rendszeresen elvégzik ezt a vizsgálatot, az eredményeket pedig nyilvánosságra hozzák honlapjukon, így segítve a gazdákat a nitrogén trágyázás optimalizálásában.

Hígtrágya kukoricában (Gülle in wachsende Maibestände? – Bundesverband der Maschinenringe)

Egyre több gazdaságban próbálják meg a hígtrágyát a termesztéstechnológiába integrált tápanyagforrásként hasznosítani és Magyarországon is gyakori a kukorica állományokba történő kijuttatás. Esetükben külön érdeklődésre tarthatnak számot azok a németországi kísérleti eredmények, amelyek pozitív tapasztalatokról számolnak be ebben a tekintetben, amit a hígtrágya jól oldódó tápanyagforrásként való hasznosulásával magyaráznak. Legfontosabb alapfeltétel, aminek teljesülnie kell, a kijuttató berendezés minél szélesebb abroncsszélessége a taposási kár minimalizálása érdekében.

Terjedőben a glifozát-rezisztens disznóparéj

<http://www.dtnprogressivefarmer.com/dtnag/common/link.do?symbolicName=/ag/blogs/template1&blogHandle=production&blogEntryId=8a82c0bc3c43f322013c870bfe2b02a4>

Nem csak a kukoricatermesztés szempontjából figyelemreméltó az az amerikai forrás, amely a glifozát-rezisztens disznóparéj (*Amaranthus rudis*) nagytömegű megjelenéséről számol be. Ez felértékeli a talajművelés szerepét a gyomok elleni védekezésben, megjegyezve, hogy a disznóparéj magja már sekélyen a talajfelszín alatt sem tud megfelelően fejlődésnek indulni.

A Magyar Kukorica Klub legutóbbi, február eleji rendezvényén nemhiába fejtette ki több résztvevő tapasztalatait, véleményét azzal kapcsolatban, hogy a forgatás nélküli talajművelés gyakorlata nem korlátozódhat csupán a talaj nedvességmegőrzésében betöltött pozitív szerepekre, emellett számos növényvédelmi kérdést is felvet (áttelelőképletek a növényi maradványokon, növekvő gyomterhelés).